

**Угода
між Кабінетом Міністрів України та Урядом
Йорданського Хашимітського Королівства
про взаємне сприяння та
захист інвестицій**

{ Угоду ратифіковано Законом
N 747-V (747-16) від 15.03.2007, ВВР, 2007, N 21, ст.288 }

Кабінет Міністрів України та Уряд Йорданського Хашимітського Королівства, - далі "Договірні Сторони";

Бажаючи сприяти інтенсивнішому економічному співробітництву між ними стосовно інвестицій, здійснених інвесторами однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони;

Визнаючи, що Угода про режим, який буде застосовуватись до таких інвестицій, сприятиме руху приватного капіталу та економічному розвитку обох Держав;

Погоджуючись, що стійкі рамки для інвестування збільшать ефективність використання економічних ресурсів та підвищать життєві стандарти;

Вирішивши укласти Угоду про взаємне сприяння та захист інвестицій;

домовились про таке:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиція" означає будь-який вид активів, інвестованих інвесторами однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони відповідно до законодавства останньої та включає, зокрема, але не тільки:

а. рухоме та нерухоме майно, а також будь-які інші майнові права, такі як іпотеки, права утримання, застави, узуфрукт та подібні права;

б. акції, цінні папери, боргові зобов'язання та будь-які інші форми участі в компанії;

с. вимоги стосовно грошей або виконання зобов'язань;

д. права інтелектуальної власності, які визначені в багатосторонніх угодах, укладених під егідою Всесвітньої організації інтелектуальної власності, в яких обидві Договірні Сторони беруть участь, у тому числі авторські та суміжні права, право промислової власності, товарні знаки, патенти, промислові зразки, технічні процеси, права на сорти рослин, ноу-хау,

комерційні секрети, торговельні марки та гудвіл, але не обмежуючись ними;

е. право займатися економічною та комерційною діяльністю, надане згідно із законодавством або за контрактом, у тому числі концесії на розвідку, обробку, видобування та експлуатацію природних ресурсів.

Будь-яка зміна форми активів, інвестованих або реінвестованих, не впливатиме на їхній характер як інвестицій, за умови, що такі зміни не суперечать виданим дозволам, якщо такі були видані, для активів, що були інвестовані з самого початку.

2. Термін "інвестор" означає для будь-якої Договірної Сторони:

а. фізичну особу, громадянина Договірної Сторони, що інвестує на території іншої Договірної Сторони;

б. юридичну особу, зареєстровану, створену або іншим належним чином організовану відповідно до законодавства Договірної Сторони, що має офіс та займається справжньою підприємницькою діяльністю на території тієї самої Договірної Сторони та здійснює інвестиції на території іншої Договірної Сторони.

3. Термін "прибуток" означає надходження, одержані від інвестиції та включає, зокрема, але не тільки, доходи, дивіденди, відсотки, приріст капіталу, роялті, плату за патенти і ліцензії та інші плати.

4. Термін "без затримки" означає такий період, який зазвичай потрібний для виконання всіх необхідних формальностей для переказу платежів. Такий період починається в день подання запиту на переказ платежів та ні в якому разі не може перевищувати один місяць.

5. Термін "вільно конвертована валюта" означає будь-яку валюту, що час від часу визначається Міжнародним валютним фондом як вільно використовувана валюта відповідно до статей Угоди про міжнародний валютний фонд та будь-яких змін до неї (995_921).

6. Термін "територія" означає відповідно суходільну територію України чи територію Йорданського Хашимітського Королівства, а також морські зони, що прилягають до зовнішньої лінії територіального моря, у тому числі морське дно та морські надра будь-якої з двох згаданих вище територій, щодо яких відповідна Держава здійснює, згідно з міжнародним правом, суверенні права та юрисдикцію.

Стаття 2

Сприяння та визнання інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона заохочує та створює сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони для здійснення інвестицій на своїй території та визнає такі інвестиції відповідно до її законодавства.

2. З метою заохочення взаємних інвестиційних потоків, кожна з Договірних Сторін намагатиметься інформувати іншу Договірну Сторону на запит будь-якої Договірної Сторони стосовно інвестиційних можливостей на її території.

3. Кожна з Договірних Сторін надає, у разі необхідності, відповідно до її законодавства, без затримки, дозволу, що вимагаються у зв'язку з діяльністю консультантів чи експертів, найнятих інвесторами іншої Договірної Сторони.

4. Кожна Договірна Сторона, відповідно до свого законодавства, що стосується в'їзду, перебування та роботи фізичних осіб, сумлінно розглядає та приділяє належну увагу, незалежно від національності, запитам основного персоналу, у тому числі вищого управлінського і технічного персоналу, найнятого з метою здійснення інвестицій на її території, стосовно в'їзду, тимчасового перебування та роботи на її території. До найближчих членів сімей такого основного персоналу застосовується такий самий режим щодо в'їзду і тимчасового перебування на території приймаючої Договірної Сторони.

Стаття 3

Захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона забезпечує на своїй території повний захист та безпеку інвестиціям і прибуткам інвесторів іншої Договірної Сторони. Жодна Договірна Сторона не перешкоджає свавільними чи дискримінаційними заходами розвитку, управлінню, збереженню, використанню, володінню, поширенню, продажу та, якщо потрібно, ліквідації таких інвестицій.

2. Інвестиціям та прибуткам інвесторів однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони надаватиметься справедливе і рівне ставлення відповідно до міжнародного права.

Стаття 4

Національний режим та режим найбільшого сприяння

1. Жодна з Договірних Сторін не надаватиме на своїй території інвестиціям та прибуткам інвесторів іншої Договірної Сторони режим менш сприятливий ніж той, який надається інвестиціям та прибуткам власних інвесторів чи інвестиціям та прибуткам інвесторів будь-якої третьої держави, залежно від того, який є найбільш сприятливим для зацікавлених інвесторів.

2. Жодна Договірна Сторона на своїй території не надає інвесторам іншої Договірної Сторони стосовно придбання, поширення, діяльності, управління, збереження, володіння, використання, продажу та розпорядження своїми інвестиціями режим менш сприятливий ніж той, що надається власним інвесторам чи інвесторам будь-якої третьої країни, залежно від того, який є найбільш сприятливим для зацікавлених інвесторів.

3. Кожна Договірна Сторона надає інвесторам іншої Договірної

Сторони, їхнім інвестиціям та доходам найкращий з режимів, які вимагаються в пунктах 1 та 2 цієї статті, залежно від того, який є найбільш сприятливим для інвесторів чи інвестицій та прибутків.

4. Жодна з Договірних Сторін на її території не застосовує примусові заходи щодо інвестицій інвесторів іншої Договірної Сторони, що стосуються купівлі матеріалів, засобів виробництва, устаткування, транспорту, торгівлі її продукцією, або подібні заходи, що мають необґрунтований та дискримінаційний характер.

5. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не тлумачаться як такі, що зобов'язують одну Договірну Сторону поширювати на інвесторів іншої Договірної Сторони переваги будь-якого режиму, преференції або привілеї, які можуть бути поширені першою Договірною Стороною, на підставі:

а. будь-якого існуючого чи майбутнього митного союзу або економічного чи монетарного союзу, або зони вільної торгівлі, або подібних міжнародних угод, учасниками яких Договірні Сторони є чи можуть стати в майбутньому;

б. будь-якої міжнародної угоди або домовленості, що повністю або частково стосуються питань оподаткування.

Стаття 5

Експропріація

1. Договірна Сторона не здійснює націоналізації або експропріації, прямо чи опосередковано, на своїй території інвестицій інвесторів іншої Договірної Сторони та не вживає інших заходів, що мають еквівалентний ефект (надалі - "експропріація"), крім як:

- a. для державного інтересу,
- b. на недискримінаційній основі,
- c. згідно з належною правовою процедурою, та
- d. з наданням негайної, адекватної та ефективної компенсації.

2. Компенсація виплачуватиметься без затримок.

3. Компенсація дорівнює справедливій ринковій вартості експропрійованої інвестиції безпосередньо перед здійсненням експропріації. Справедлива ринкова вартість не відобразить зміни у вартості, що відбулись у зв'язку з тим, що про експропріацію стало попередньо загально відомо.

4. Компенсація повинна бути такою, що ефективно реалізується та вільно переказується.

5. Інвестор Договірної Сторони, потерпілої від експропріації, що здійснювалась іншою Договірною Стороною, має право на негайний розгляд цього випадку, у тому числі оцінку його інвестицій та виплату компенсації, відповідно до положень цієї статті, судовими

або іншими компетентними та незалежними органами останньої Договірної Сторони.

Стаття 6

Компенсації за завдану шкоду

1. Коли інвестиціям інвесторів будь-якої Договірної Сторони завдається шкоди через війну чи інший збройний конфлікт, громадські заворушення, надзвичайний стан у державі, революцію, повстання або інші подібні події на території іншої Договірної Сторони, їм надаватиметься останньою Договірною Стороною режим стосовно реституції, відшкодування, компенсації або іншого виду виплати, не менш сприятливий, ніж режим, який остання Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої Держави, залежно від того, який є найбільш сприятливим для зацікавлених інвесторів.

2. Без шкоди для умов пункту 1 цієї статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які під час будь-яких подій, згаданих у цьому пункті, зазнають втрат чи збитків на території іншої Договірної Сторони, які виникають внаслідок:

а. реквізиції їхньої власності або її частини силами або органами;

б. знищення їхньої власності або її частини силами або органами, що не було викликане воєнними діями чи не було необхідно відповідно до ситуації,

надається негайна, адекватна та ефективна компенсація чи реституція за втрати чи збитки, завдані під час періоду реквізиції в результаті знищення їхньої власності. Платежі, що виникають, здійснюються у вільно конвертованій валюті та переказуються без затримки.

Стаття 7

Перекази

1. Кожна Договірна Сторона гарантує, що всі платежі, які стосуються інвестицій на її території інвесторів іншої Договірної Сторони, можуть переказуватись з та на її територію вільно та без затримки. Такі перекази включатимуть, зокрема, але не тільки:

а. початковий капітал та додаткові суми для збереження або збільшення інвестицій;

б. прибутки;

с. платежі за контрактами, у тому числі за договором про позику;

д. надходження від продажу або ліквідації інвестицій в цілому або будь-якої їхньої частини;

е. компенсаційні виплати відповідно до статті 5 та 6 цієї

Угоди;

f. виплати, що виникають внаслідок врегулювання інвестиційних спорів;

g. заробітки та інші винагороди персоналу, що був найнятий за кордоном у зв'язку зі здійсненням інвестицій.

2. Кожна Договірна Сторона гарантує, що перекази відповідно до пункту 1 цієї статті здійснюватимуться у вільно конвертованій валюті, відповідно до ринкової ставки обмінного курсу, що діяв на дату переказу, та без затримки.

3. Кожна Договірна Сторона забезпечує, що процентна ставка LIBOR буде нараховуватись разом з компенсацією за період, що починається з моменту виникнення подій, зазначених у статтях 5 та 6, та закінчується в день переказу платежів, а платежі будуть здійснюватися відповідно до положень пунктів 1 та 2 цієї статті.

Стаття 8

Суброгація

1. Якщо одна Договірна Сторона або її призначений посередник (для цілей цієї статті - "Перша Договірна Сторона") здійснює платежі згідно з відшкодуванням, наданим у зв'язку з інвестицією на території іншої Договірної Сторони (для цілей статті - "друга Договірна Сторона") Друга Договірна Сторона визнає:

a. передачу Першій Договірній Стороні за законом або згідно із законною угодою будь-якого права або права вимоги сторони, якій виплачується відшкодування; та

b. отримання Першою Договірною Стороною права користуватися такими правами та висувати такі вимоги внаслідок суброгації, настільки, наскільки це може робити сторона, якій виплачується відшкодування, та бере зобов'язання, пов'язані з цією інвестицією.

2. Перша Договірна Сторона має право в усіх випадках на:

a. такий самий режим стосовно прав, вимог та зобов'язань, отриманих нею внаслідок призначення; та

b. будь-яких платежів, отриманих відповідно до таких прав та вимог,

так як сторона, якій виплачується відшкодування, набула права отримувати їх відповідно до цієї Угоди стосовно відповідних інвестицій та прибутків.

Стаття 9

Застосування інших зобов'язань

1. Якщо положення законодавства будь-якої Договірної Сторони чи міжнародні зобов'язання, які існують на цей час або які виникнуть у подальшому між Договірними Сторонами на додаток до

цієї Угоди, містять норми, загальні чи спеціальні, які надають інвестиціям інвесторів іншої Договірної Сторони режим більш сприятливий, ніж передбачений цією Угодою, то такі норми будуть переважати над цією Угодою настільки, наскільки цей режим є більш сприятливим.

2. Кожна Договірна Сторона виконує будь-яке зобов'язання за контрактами, що вона могла взяти стосовно інвестора іншої Договірної Сторони, що стосується інвестицій, схвалених нею на її території.

Стаття 10

Вирішення спорів між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони

1. Будь-який інвестиційний спір між Договірною Стороною та інвестором іншої Договірної Сторони вирішується шляхом переговорів.

2. Якщо спір, відповідно до пункту 1 цієї Угоди не може бути вирішений протягом шести (6) місяців з моменту отримання письмового повідомлення, спір, на запит інвестора, вирішується:

а. компетентним судом Договірної Сторони, чи

б. за допомогою процедур примирення або арбітражного розгляду в Міжнародному центрі вирішення інвестиційних спорів (ICSID), заснованому Конвенцією про вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними громадянами, що відкрита для підписання в м. Вашингтон 18 березня 1965 року (995_060). У випадку арбітражу, кожна Договірна Сторона цієї Угодою безповоротно погоджується заздалегідь, навіть у випадку відсутності окремої арбітражної угоди між Договірною Стороною та інвестором, на передачу будь-якого такого спору до цього Центру. Ця згода передбачає відмову від вимоги вичерпання внутрішніх адміністративних та юридичних засобів правового захисту; чи

с. арбітражним судом з трьох арбітрів згідно з Арбітражними правилами Комісії Організації Об'єднаних Націй з права міжнародної торгівлі (UNSI TRAL) (995_059), зі змінами, що були прийняті обома Договірними Сторонами під час подачі прохання про ініціацію арбітражної процедури. У випадку арбітражного розгляду, кожна Договірна Сторона, за цієї Угодою безповоротно погоджується заздалегідь, навіть у випадку відсутності окремої арбітражної угоди між Договірною Стороною та інвестором, на передачу будь-якого спору до вищезгаданого суду; чи

д. арбітражним судом згідно з Арбітражними правилами Міжнародної торгової палати (ICC) (988_008).

3. Рішення має бути остаточним та обов'язковим; воно має виконуватись відповідно до національного законодавства; Договірні Сторони забезпечують визнання та виконання арбітражного рішення згідно з відповідними законодавством.

4. Договірна Сторона, яка є стороною спору не буде, на

будь-якій стадії примирення, арбітражного процесу чи виконання рішення, висувати протест щодо інвестора, який є іншою стороною спору, стосовно того, що він отримав відшкодування в силу гарантії, що покриває частку або всі втрати.

5. Інвестор, який передав спір до національного суду відповідно до пункту 2(a) цієї статті чи до одного з арбітражних судів, зазначених у пункті 2(b)-(d), не має права передавати цей спір до іншого суду. Вибір інвестора щодо суду чи арбітражного суду є остаточним та обов'язковим.

Стаття 11

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами стосовно тлумачення або застосування цієї Угоди вирішуються, якщо це можливо, шляхом переговорів.

2. Якщо спір відповідно до пункту 1 цієї статті не може бути вирішений протягом шести (6) місяців, його на прохання будь-якої Договірної Сторони буде передано до арбітражного суду.

3. Такий Арбітражний Суд створюється ad hoc таким чином: кожна з Договірних Сторін призначає одного арбітра, ці два арбітри погоджують кандидатуру громадянина третьої держави на посаду голови суду. Такі арбітри призначаються протягом двох (2) місяців з дня отримання однією Договірною Стороною повідомлення іншої Договірної Сторони про її намір передати спір до арбітражного суду, голова якого призначається протягом наступних двох (2) місяців.

4. Якщо строки обумовлені в пункті 3 цієї статті, не дотримані, будь-яка Договірна Сторона, за відсутності будь-якої іншої відповідної домовленості, може звернутись до Президента Міжнародного суду ООН з проханням здійснити необхідні призначення. Якщо Президент Міжнародного суду ООН є громадянином будь-якої Договірної Сторони або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати зазначену функцію, з проханням звертаються до Віце-президента або, у разі неможливості цього, до члена Міжнародного суду ООН, що є наступним за старшинством, на тих самих умовах, щоб зробити необхідні призначення.

5. Суд встановлює свої власні правила процедури.

6. Арбітражний суд приймає свої рішення в силу цієї Угоди та згідно з нормами міжнародного права. Рішення приймаються більшістю голосів та є остаточними й обов'язковими для виконання.

7. Кожна Договірна Сторона несе витрати щодо свого члена суду та свого законного представника під час арбітражного розгляду. Витрати стосовно голови та решта витрат будуть розділені в рівних частинах між обома Договірними Сторонами. Суд може, проте, в своєму рішенні визначити інший розподіл витрат.

Стаття 12

Застосування цієї Угоди

Ця Угода застосовується до інвестицій, здійснених до чи після набуття чинності цією Угодою, але не буде застосовуватись до будь-яких інвестиційних спорів, що могли виникнути до набуття Угодою чинності.

Стаття 13

Набуття чинності, термін дії та припинення дії

1. Угода набуває чинності з дня отримання останнього повідомлення через дипломатичні канали, яким одна Договірна Сторона повідомляє іншу Договірну Сторону про завершення внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття чинності цією Угодою.

2. Ця Угода залишається чинною на період в (10) десять років та продовжується на наступні десятирічні періоди, якщо тільки, за рік до закінчення першого чи будь-якого наступного періоду, одна Договірна Сторона не повідомить іншу Договірну Сторону про намір денонсувати Угоду. У цьому випадку повідомлення про денонсацію набуває чинності після закінчення поточного десятирічного періоду.

3. Стосовно інвестицій, здійснених до дати набуття чинності повідомленням про денонсацію цієї Угоди, положення цієї Угоди залишатимуться чинними на період в десять (10) років з дати денонсації цієї Угоди.

На посвідчення чого нижчепідписані, належним чином уповноважені їхніми відповідними урядами, підписали цю Угоду.

Вчинено в місті Київ 30 листопада 2005 року у двох примірниках, кожний українською, арабською та англійською мовами, причому всі три тексти є рівно автентичними.

У разі розбіжностей при тлумаченні положень цієї Угоди переважатиме текст англійською мовою.

За Кабінет Міністрів
України

За Уряд Йорданського
Хашимітського Королівства

Публікації документа

- **Офіційний вісник України** від 13.04.2007 — 2007 р., № 24, стор. 9, стаття 971